

El perill municipal

No hi ha hagut al País Valencià pactes globals entre les forces de l'esquerra (PSOE, EU i UPV) per actuar de manera conjunta en els ajuntaments i poder arribar a conquistar alcaldies on tot depèn d'un acord. Els pobles són un món molt particular però això no és excusa vàlida en política, i menys quan el que està en joc és el control de la institució més propera al ciutadà. Des de fora, la situació de desacord entre els tres partits que conformen l'esquerra al País Valencià evidencia defectes que poden resultar molt greus si, com alguns oracles ja canten, la Generalitat valenciana ha de tornar a mans progressistes en les eleccions vinents. El partit socialista, com a majoritari, no pareix disposat a reconèixer que no té la majoria en molts ajuntaments i actua amb formes que recorden aquella famosa expressió del "rodillo" i que aconsegueixen fer desistir qual-sevol intent d'acord per part de les altres dues forces. A això se li ha sumat el degoteig d'alguns regidors més interessats en les obscures compensacions del transfuguisme que no en l'acció política leal als programes de govern. Els socialistes acusen els populars de comprar regidors però potser haurien de començar a revisar la nòmina d'afiliats i afiliades per saber quins ho eren per socialisme i quins per afecció al poder de què va disposar, i això ja és el passat, el PSOE. En Esquerra Unida, per la seua banda, apareixen reproduïdes a nivell municipal les esclètxes que trenquen el partit autònom i la presència d'una o una altra tendència determina, sense que el votant innocent en tinga control, l'actuació local. Els nacionalistes, per la seua banda, han començat a demostrar que no són un mer apèndix dels altres partits i que poden actuar per compte propi, amb el consegüent trenca-ment d'esquemes en els seus socis "naturals" però, potser, han dut aquesta independència massa lluny amb pactes amb forces de la dreta difícils d'explicar al seu electorat.

Així les coses, els governs més equilibrats en la política municipal són els conservadors i això es nota. La falta de converses sobre política municipal entre els tres partits progressistes –i les converses no han de tractar només de pactes de sigles sinó d'actuacions concretes i persones amb noms i cognoms–, pot convertir-se en un problema seriós, convenientment utilitzat per l'oposició de la dreta, més unida que mai, i fer que les càbales optimistes respecte al retorn progressista al govern de la Generalitat queden en no res. Tots seran responsables.

Catalanitzar la justícia?

L'Escola d'Alts Estudis Judicials, on es formen tots els jutges de l'estat, ha quedat instal·lada a Barcelona. És el primer cop que una institució tan important de l'estat no es queda a Madrid. De fet, fa uns anys ja es va proposar que el Senat i el Comitè Olímpic Espanyol s'instal·laren a Barcelona, qüestió que va provocar fortes discussions entre els qui defensaven que això serviria per catalanitzar l'estat i els qui asseguraven que tan sols eren noves maneres d'espanyolitzar Catalunya.

En el cas de l'Escola Judicial, ha de ser, segons la Generalitat de Catalunya,

“La falta de converses sobre política municipal entre els tres partits progressistes valencians pot ser un problema seriós i fer que les càbales optimistes respecte al retorn progressista al govern de la Generalitat queden en no res.”

el mitjà que fomenta les tan escasses vocacions de jutges catalans i alhora que faça que, de la resta de jutges, els qui vulguen fer carrera ací coneguen la societat que els tocarà arbitrar. Evidentment fer balanç sobre els resultats encara és prematur, però si més no és indicatiu que poc podrà fer un centre com aquest si els Països Catalans no disposen d'estabilitat judicial, si no poden aconseguir que l'alumnat català que estudia per jutge tinga assegurada la plaça a la seua terra. D'altra banda, la direcció de l'Escola ha manifestat que té intenció d'inserir els alumnes no catalans a la societat. És lloable, però de poc servirà també si tant Catalunya, com les Illes o el País Valencià no poden exigir als seus jutges uns mínims coneixements dels llocs on arriben. ■